

Genesis 9: 1-7

<p>God blessed Noah and his sons, and said to them, “Be fertile and increase, and fill the earth. The fear and the dread of you shall be upon all the beasts of the earth and upon all the birds of the sky—everything with which the earth is astir—and upon all the fish of the sea; they are given into your hand. Every creature that lives shall be yours to eat; as with the green grasses, I give you all these. You must not, however, eat flesh with its life-blood in it. But for your own life-blood I will require a reckoning: I will require it of every beast; of humankind, too, will I require a reckoning for human life, of everyone for each other! Whoever sheds human blood, By human [hands] shall that one’s blood be shed; For in the image of God Was humankind made. Be fertile, then, and increase; abound on the earth and increase on it.”</p>	<p>וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-נֹחַ וְאֶת-בָּנָיו וַיֹּאמֶר לָהֶם פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלאוּ אֶת-הָאָרֶץ: וּמִרְאֵיכֶם וּחֲתֻכֶם יְהִיָּה עַל כָּל-חַיַּית הָאָרֶץ וְעַל כָּל-עוֹף הַשָּׁמַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר תִּרְמַשׁ הָאָדָמָה וּבְכָל-דָּגֵי הַיָּם בְּיָדְכֶם נָתַנּוּ: כָּל-רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא-חַי לָכֶם יְהִי לְאֹכְלָה כִּי־רֶק יֵעָשֶׂב נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל: אַךְ-בְּשָׂר בְּנֶפֶשׁוֹ דָּמוֹ לֹא תֹאכְלוּ: וְאֶךְ אֶת-דַּמְכֶם לְנֶפֶשׁוֹתֵיכֶם אֲדַרְשׁ מִיַּד כָּל-חַיָּה אֲדַרְשֶׁנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד אִישׁ אָחִיו אֲדַרְשׁ אֶת-נַפְשׁ הָאָדָם: שִׁפְךָ דַּם הָאָדָם בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפַךְ כִּי בְצַלְמִי אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת-הָאָדָם: {ס}</p>
---	---

Isaiah 45: 18

<p>For thus said the LORD, The Creator of heaven who alone is God, Who formed the earth and made it, Who alone established it— He did not create it a waste, But formed it for habitation: I am the LORD, and there is none else.</p>	<p>כִּי כֹה אָמַר-יְהוָה יְהוָה בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם הוּא הָאֱלֹהִים יִצֵּר הָאָרֶץ וַעֲשָׂהּ הוּא כּוֹנֵנָה לֹא-תִהְיֶה בְרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָה אֲנִי יְהוָה וְאֵין עוֹד:</p>
---	--

Genesis 2: 15

<p>God settled the Human in the garden of Eden, to till it and tend it.</p>	<p>וַיִּטַח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וַיִּנְחָהוּ בְּגֶן-עֵדֶן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ:</p>
---	---

<p>God spoke to Moses, saying: Speak to the whole Israelite community and say to them: You shall be holy, for I, your God, am holy. You shall each revere your mother and your father, and keep My sabbaths: I God am your God. Do not turn to idols or make molten gods for yourselves: I God am your God. When you sacrifice an offering of well-being to God, sacrifice it so that it may be accepted on your behalf. It shall be eaten on the day you sacrifice it, or on the day following; but what is left by the third day must be consumed in fire. If it should be eaten on the third day, it is an offensive thing, it will not be acceptable. And one who eats of it shall bear the guilt for having profaned what is sacred to God; that person shall be cut off from kin. When you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest. You shall not pick your vineyard bare, or gather the fallen fruit of your vineyard; you shall leave them for the poor and the stranger: I God am your God. You shall not steal; you shall not deal deceitfully or falsely with one another. You shall not swear falsely by My name, profaning the name of your God: I am God. You shall not defraud your fellow [Israelite]. You shall not commit robbery. The wages of a laborer shall not remain with you until morning. You shall not insult the deaf, or place a stumbling block before the blind. You shall fear your God: I am God . You shall not render an unfair decision: do not favor the poor or show deference to the rich; judge your kin fairly. Do not deal basely with members of your people. Do not profit by the blood of your fellow [Israelite]: I am God . You shall not hate your kinsfolk in your heart. Reprove your kin but incur no guilt on their account. You shall not take vengeance or bear a grudge against members of your people. Love your fellow [Israelite] as yourself: I am God .</p>	<p>וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדְת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: אֶל-תִּפְנוּ אֶל-הָאֱלֹהִים וְאֶל-הַמַּסֻּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְרֹצְנֹכֶם תִּזְבְּחֵהוּ: בַּיּוֹם זִבְחֲכֶם יֹאכַל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתֵר עַד-יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָאֵשׁ יִשְׂרָף: וְאִם הָאֵכָל יֹאכַל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְגוּל הוּא לֹא יִרְצָה: וְאִכְלוּ עִוֹנוֹ יֵשָׂא כִּי-אֶת-קֹדֶשׁ ה' חָלַל וְנִכְרַתָּה הַגֹּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ: וּבִקְצֹרְכֶם אֶת-קְצִיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ לְקָצֵר וְלִקְט קְצִירָךְ לֹא תִלְקֹט: וְכַרְמְךָ לֹא תַעֲוִל וְפִרְט כַּרְמְךָ לֹא תִלְקֹט לְעַנִּי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי ה' אֱלֹהֵיכֶם: לֹא תִגְבּוּ וְלֹא-תִכְחָשׁוּ וְלֹא-תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ: וְלֹא-תִשְׁבַּעוּ בִשְׁמִי לִשְׁקַר וְחָלַלְתָּ אֶת-שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי ה': לֹא-תַעֲשֶׂק אֶת-רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא-תִלְוִין פְּעֻלַּת שִׂכָּר אֶתְּךָ עַד-בֹּקֶר: לֹא-תִקַּח חֶרֶשׁ וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל וְיִרְאֶת מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי ה': לֹא-תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט לֹא-תִשָּׂא פְנֵי-דָל וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גָדוֹל בְּצַדֵּק תִּשְׁפֹּט עַמִּיתְךָ: לֹא-תִלָּךְ רִכִּיל בְּעַמִּיךָ לֹא תַעֲמִד עַל-יָדַי רֵעֶךָ אֲנִי ה': לֹא-תִשְׁנֵא אֶת-אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הִוָּכַח תּוֹכִיחַ אֶת-עַמִּיתְךָ וְלֹא-תִשָּׂא עָלָיו חָטָא: לֹא-תִקְּמוּ וְלֹא-תִטַּר אֶת-בְּנֵי עַמְּךָ וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ אֲנִי ה':</p>
---	---

התגברות על אויבי החיים בימות המשיח

שגשוג מתגבר על עוני

ישעיהו ס"ו

(יב) כִּי-יִהְיֶה אִמְרָה הַזֶּה הִנֵּנִי נֹטֵה-אֲלֵיהָ כְּנֹהֵר שְׁלוֹם וְכִנְחָל שׁוֹטֵף כְּבוֹד גּוֹיִם וַיִּנְקֹתֶם עַל-צַד תִּנְשְׂאוּ וְעַל-בְּרָכִים תִּשְׁעֲשְׂעוּ:

ישעיהו ס"ז

(ו) וְשִׁפְעַת גְּמִלִים תִּכְסֹּף בְּכָרִי מִדָּן וְעִיפָה כָּלֵם מִשְׁבָּא יִבְאוּ זָהָב וְלִבְוֹנָה יִשְׂאוּ וְתִהְיֶה לְיָהוּהָ יְבִשָׁרוּ: (ז) כָּל-צֶאֱן קִדְרָה יִקְבְּצוּ לְךָ אֵילֵי נְבוֹזֹת יִשְׂרָאֵל וְעַל-רִצּוֹן מִזְבְּחֵי וּבֵית תִּפְאָרְתִּי אֶפְאָר:

(טז) וְיִנְקֹתָ סֵלֶב גּוֹיִם וְשֵׁד מַלְכִים תִּיגְקֵי וַיְדַעַת כִּי אֲנִי הַיְהוָה מוֹשִׁיעֶךָ וְגֹאֲלֶךָ אֲבִיר יַעֲקֹב: (יז) תַּחַת הַנְּחֻשֶׁת אֲבִיא זָהָב וְתַחַת הַבְּרָזֶל אֲבִיא לָסָף וְתַחַת הַעֲצִים נְחֻשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים בְּרָזֶל וְשִׁמְתִי פְקֻדֹתַי שְׁלוֹם וְנִגְשִׁיךְ צְדָקָה:

ישעיהו כ"ד

(יב) וְשִׁמְתִי בְּדָכָד שִׁמְשֵׁתֶיךָ וְשִׁעֲרֶיךָ לְאֲבָנֵי אֶקְדַּח וְכָל-גְּבוּלֶךָ לְאֲבָנֵי-חֶפְצִי:

משנה תורה, הלכות מלכים ומלחמות י"ב

(ה) וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן לֹא יִהְיֶה שָׁם לֹא רָעַב וְלֹא מַלְחָמָה. וְלֹא קִנְיָה וְתַחֲרוּת. שֶׁהַטּוֹבָה תִּהְיֶה מִשְׁפַּעַת הַרְּבִיּוֹת. וְכָל הַמַּעֲדָנִים מִצִּיּוֹן יִכְפָּר. וְלֹא יִהְיֶה עֶסֶק כָּל הָעוֹלָם אֲלֵא לְדַעַת אֶת ה' בְּלִבָּד. וְלִפְיָךָ יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל חֲכָמִים גְּדוֹלִים וְיִוֹדְעִים דְּבָרִים הַסְּתוּמִים וְיִשְׁיִגוּ דַעַת בּוֹרְאֵם כְּפִי כֹחַ הָאָדָם. שְׁנֶאֱמַר (ישעיה י"א, ט) "כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים":

התגברות על עושק ואי-שוויון. כולם שווים בפני החוק. איש ואישה שווים

ישעיהו י"א

(ד) וְשִׁפְטָה בְּצִדְקָה דְלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִישׁוֹר לַעֲנוּי-אָרֶץ וְהִפֵּה-אָרֶץ בְּשִׁבְטָה פִּי וּבְרוּחַ שְׁפָתַי יִמִּית רָשָׁע: (ה) וְהִיָּה אֶדְקָה אֲזוֹר מִתְנִיּוֹ וְהִאֲמִינָה אֲזוֹר סִלְצִיּוֹ:

הרשע ב'

(יח) וְהִיָּה בְּיָוֶם-הַהוּא נֶאֱסָה-יְהוָה תִּקְרָאֵי אִישִׁי וְלֹא-תִקְרָאֵי-לִי עוֹד בְּעָלִי:

שלום מתגבר על מלחמה

ישעיהו ב'

(ד) וְשִׁפְטָה בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לַעֲמִים רַבִּים וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתֶם לְאֵתִים וְחִנִּיתִתֶּיחֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא-יִשְׂאֵהוּ גּוֹי אֶל-גּוֹי קָרִיב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: (פ)

מיכה ד'

(ג) וְשִׁפְטָה בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עַצְמִים עַד-רְחוֹק וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתֶיחֶם לְאֵתִים וְחִנִּיתִתֶּיחֶם לְמִזְמֵרוֹת לֹא-יִשְׂאֵהוּ גּוֹי אֶל-גּוֹי קָרִיב וְלֹא-יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: (ד) וְיִשְׁבּוּ אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תַּאֲנִתוֹ וְאִין מִסְרִיד כִּי-פִי יִהְיֶה צְבָאוֹת דְּבָר:

ריפוי מתגבר על חולי

ישעיהו ל"ה

(ה) אֲזַי תִּפְקְחֶנָּה עֵינֵי עֹרְוִים וְאֲזַנֵּי חֲרָשִׁים תִּפְתַּחֲנָה: (ו) אֲזַי יִדְלַג כְּאֵיל פֶּסֶחַ וְתָרוּ לְשׁוֹן אֵלֶם כִּי-נִבְקְעוּ בַמִּדְבָּר מִיָּם וְחִנְיָלִים בְּעֶרְבָה:

התגברות על מוות והארכת חיים

ישעיהו כ"ה

(ח) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶחֱץ וּמָחָה אֲדָגִי יִהְיֶה דַמְעָה מִעַל כָּל-פְּנִים וְחֲרָפַת עַמּוֹ יִסִּיר מִעַל כָּל-הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה דְבָר: (פ)

ישעיהו ס"ה

(כ) לֹא-יִהְיֶה מָשֶׁם עוֹד עוֹל מִיָּם וְזָלְזָן אֲשֶׁר לֹא-יִמְלֵא אֶת-יָמָיו כִּי הַזְּעֵר בְּ-מֵאָה שָׁנָה יָמוּת וְהַחֹשֶׁא בְּ-מֵאָה שָׁנָה יִקְלָל:

ישעיהו כ"ו

(יט) יִחְיוּ מִתִּירָה וּבְלִתִּי יִקְוִימוּ הַקִּיּוֹצִי וְרָנְנוּ שִׁכְנֵי עֶפְרָיִם כִּי טַל אֹרֶת טֹלֵךְ וְאָרֶץ רְפָאִים תִּפְּיֵל: (ס)